

၉၀ - ရွေးကောက်ပွဲနှင့် ၂၀၁၀ - ရွေးကောက်ပွဲ နှိုင်းယှဉ်သုံးသပ်ချက်

ကိုဆက်

ယခု ၂၀၀၉ ခုနှစ်ဆိုလျှင် ၁၃၅၀ ပြည့် အရေးတော်ပုံ (သို့) ရှစ်လေးလုံး လူထုအုံကြွမှုကြီးသည် ၂၁ နှစ် ပြည့် မြောက်ခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။ ထို့အတူ ၉၀ ခုနှစ်၊ မေလ ရွေးကောက်ပွဲသည်လည်း ၁၉ နှစ် မြောက်ရှိခဲ့ပေပြီ။

၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ ရဟန်းရှင်လူ ကျောင်းသားပြည်သူတို့၏ ရွှေဝါရောင် တော်လှန်ရေးသည်ပင် ၂ နှစ် မြောက် ရှိခဲ့ပေပြီ။ ဗမာပြည်၏ ၎င်းသမိုင်း ဖြစ်စဉ်ကြီး ၃ ခုသည် နိုင်ငံရေးအနှစ်သာရနှင့် သမိုင်းရေး ကဏ္ဍအရဆိုလျှင် စစ်အုပ်စု၊ စစ်အာဏာရှင် စနစ် ပျက်သုန်းရေး၊ ပြည်သူ့ ဒီမိုကရေစီစနစ်ကို အခြေခံသော ဒီမိုကရေစီ နိုင်ငံတော် တခု ပေါ်ထွန်းရေးပင် ဖြစ်သည်။ သို့သော် စစ်အုပ်စု၊ စစ်အာဏာရှင် - သန်းရွှေ၊ မောင်အေး စစ်အစိုးရသည် ယင်းဖြစ်စဉ် ၃ ခုမှ ပေါ်ထွက်လာခဲ့သော ဗမာပြည်သူ လူထုကြီး တရပ်လုံး၏ တောင်းဆိုမှု ဆန္ဒများကို ပြစ်ပြစ် ခါ ငြင်းပါယ် လစ်လျူရှုခဲ့ ကြသည်။ စစ်ဝါဒီများပီပီ အင်အား၊ လက်နက်အား ကိုး၍ တဖက်သက် အကြမ်းဖက် ဖြိုခွင်းမှုများ လုပ်ခဲ့ကြသည်။ စစ်အာဏာရှင်စနစ် သက်စိုးရှည်စေရန် ၎င်းတို့ သဘောနှင့် အဓမ္မ ပြုလုပ်သော ညောင် ၂ ပင် ညီလာခံမှ အခြေပြု၍ ၂၀၀၈ ခုနှစ် မေလတွင် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေ သစ်တရပ်ကို ဗမာပြည်သူများအား ဓားမိုးကာ တဖက်သက် အတည်ပြုခဲ့ ပြန်သည်။ ၂၀၁၀ ခုနှစ်တွင် ရွေးကောက်ပွဲတခု ပြုလုပ်ပေးမည်ဟူ၍ စစ်အစိုးရမှ အသံကောင်း ဟစ်နေသော်လည်း ယင်းရွေးကောက်ပွဲသည် စစ်ဝါဒီတို့၏ စစ်အာဏာရှင်စနစ် ဆက်လက် တည်တံ့စေရန် ရည်ရွယ်ရင်း လုပ်ရပ်သာ ဖြစ်သည်။ ဗမာပြည်သူတို့ကို ၎င်းတို့ စစ်ကျွန်အဖြစ် ရေရှည် နှံ့နှစ်စေရန်သာဖြစ်ပေသည်။

ဦးဆောင်မှုနှင့် နည်းဗျူဟာ အလှည့်အပြောင်း

ယင်းအခြေအနေတွင် ဗမာပြည်သူများအနေဖြင့် စစ်အစိုးရနှင့် စစ်အာဏာရှင်စနစ်ကို မည်သို့ချေမှုန်း အနိုင်ယူနိုင်မည်နည်း။ ဤပြဿနာသည် ဗမာပြည်နိုင်ငံရေးနှင့် သမိုင်းရေးဆိုင်ရာ အလှည့်အပြောင်း အချိုး အကျွေးကြီးတရပ်ပင်။ စစ်အုပ်စု၊ စစ်အာဏာရှင်စနစ် ဆန့်ကျင်ရေး ဒီမိုကရက်တစ် အင်အားစုများသည် ယခုအချိန် ကာလတွင် မိမိတို့၏ မဟာဗျူဟာ ရည်မှန်းချက် အောင်မြင်ရေးအတွက် ဘယ်သို့သော နည်းဗျူဟာ အခင်းအကျင်းများ ချမှတ်ဖော်ဆောင် လုပ်ကိုင်နိုင်မည်နည်း။ ပြည်တွင်း၊ ပြည်ပ ဒီမိုကရေစီ အင်အားစုများ လေးလေး နက်နက် ဆန်းစစ် ချိန်ဆရမည့် အနေအထား ကာလတခု ရောက်ရှိနေပါပီ။ ဆိုရလျှင် မိမိတို့ နည်းဗျူဟာများ လွဲချော် မှားယွင်းသွားပါက ဗမာပြည် စစ်အုပ်စု၊ စစ်အစိုးရသည် ယင်းတို့ အားထား မျှော်လင့်နေသည့် ၂၀၁၀ ခုနှစ် ရွေးကောက်ပွဲကို အောင်မြင်စွာ ကျင်းပ ပြုလုပ်နိုင်ကြောင်း နိုင်ငံတကာသိကြေညာကြမည် ဖြစ်သည်။

ထိုသို့မဖြစ်ရန် ဗမာပြည် ဒီမိုကရေစီ ပြည်တွင်းပြည်ပ အင်အားစုများအနေဖြင့် မည်သည့်လုပ်ငန်းစဉ်များ အကောင်အထည် ဖော်နိုင်မည်နည်း။ ယခုလို အလွန်အရေးကြီးသော ဗမာပြည် နိုင်ငံရေးရာသီဥတု အခြေအနေမျိုးတွင် အမှန်မေးသင့် မေးထိုက်သော မေးခွန်းပင်ဖြစ်သည်။ မဆလ တပါတီ အာဏာရှင် စစ်အုပ်စုနှင့် နဝတ၊ နအဖ စစ်အစိုးရ၏ စစ်အာဏာရှင် စနစ်ဆိုး စစ်ဖိနှပ်အောက် စစ်ထမ်းပိုးအောက်တွင် ၄၇ နှစ်လုံးလုံး နင်းဖိခံ၊ ဖိနှိပ်ခံကာ ဆင်းရဲတွင်းနက်သထက် နက်၍ လောကဓာတ်ကျခံနေရသော ဗမာပြည်သူလူထု အနေဖြင့် ဧကန်မချ မေးကြမည့် မေးခွန်းလည်း ဖြစ်ပေသည်။ အကြောင်းမှာ မိမိတို့ ဒီမိုကရေစီ အင်အားစုများသည် ရှစ်လေးလုံးအရေးတော်ပုံကြီးမှ စ၍ စစ်အာဏာရှင်စနစ်ဆန့်ကျင်ရေး၊ အပြီးတိုင် ချေမှုန်းရေး၊ စစ်မှန်သော ဒီမိုကရေစီစနစ် (နိုင်ငံတော်သစ်) ဖော်ဆောင်ရေးနှင့် အမျိုးသားသွေးစည်းညီညွတ်ရေး၊ တန်းတူညီမျှရေး၊ ငြိမ်းချမ်းရေးတို့အတွက် ဗမာပြည်သူတို့ရှေ့မှ နိုင်ငံရေးဦးဆောင်သူများအဖြစ် (တနည်း) နိုင်ငံရေး ဦးဆောင်မှု

အခန်းကဏ္ဍမှ တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့ကြ၍ ဖြစ်သည်။ မိမိတို့၏ ခေါင်းဆောင်အင်အားစု ဦးဆောင်အဖွဲ့အစည်းများအဖြစ် ပြည်သူလူထုမှလည်း အစဉ်အားထား ယုံကြည်ကြမည်သာဖြစ်သည်။

ပြည်သူ့ တိုက်ပွဲနည်းလမ်း ၂ ရပ်

မည်သို့ဖြစ်စေ သေချာသည်မှာ သမိုင်းကိုရေးသားဖန်တီးသူများသည် စွမ်းအားကြီးမားလှသော ပြည်သူတို့သာ ဖြစ်သည်။ ဤအချက်ကို ကမ္ဘာ့သမိုင်းနှင့် ဗမာပြည်နိုင်ငံရေးသမိုင်းအဆက်ဆက် သက်သေ ပြခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် UN၊ EU၊ USA A ပါ A ဝင် နိုင်ငံတကာ A သိုင်း A ဝိုင်း၏ ထောက်ပံ့ကူညီမှုသည် ဗမာပြည်သူများ A တွက် စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ A ဘေးပေးမှုများသာ ဖြစ်သည်။ A ဝိက A ဘေးကိုးရမည်မှာ ကိုယ့်ပြည်တွင်း စွမ်းပကား လူထု A င် A ဘေးကြီးသာဖြစ်သည်။ နိုင်ငံရေး A ရသဘောတရား သီဝရီများကို ကြည့်လျှင် ရက်စက်ဖောက်ပြန်သော A စိုးရများ နိုင်ငံရေး A ပ်ချုပ်ရေးစနစ် ဝါဒဆိုးများကို ဆန့်ကျင်ဖျက်သိမ်းရာ၌ တိုက်ပွဲနည်းလမ်း ၂ ရပ်သာလျှင်ရှိ၏။

၁ - ပုဒေတွင်းတိုက်ပွဲ (သို့) A ကြမ်းမဲ့ငြိမ်းချမ်းရေးနည်းလမ်း

၂ - လက်နက်ကိုင်တော်လှန်ရေး နည်းလမ်းတို့ဖြစ်သည်

၎င်းတိုက်ပွဲ ပုံစံ ၂ ရပ်ကို မိမိတို့နိုင်ငံ တိုင်းပြည် A ခြေ A နေများ A ရ တခုချင်းသော်လည်းကောင်း၊ ၂ မျိုးလုံးတွဲ၍သော်လည်းကောင်း ဆွဲကိုင်ကျင့်သုံးကြသည်ကို A တွေ့ A ကြုံရှိသော နိုင်ငံရေးသမားတိုင်း သိရှိနားလည်ကြသည်။ မိမိတို့ ဗမာပြည်တွင်လည်း ၁၉၆၂ ခုနှစ်မှစ၍ စစ် A ဘဏ္ဍာသိမ်း ဝိုင်းနေဝင်းစစ် A စိုးရ စောမောင်၊ သန်းရွှေ၊ မောင် A စစ် A ပ်စုတို့၏ စစ် A ဘဏ္ဍာရှင်စနစ်ဆိုးကို A ဆက်ဆက် ဆန့်ကျင့် A န်တုခဲ့ရာ၌ ဖော်ပြပါ တိုက်ပွဲနည်းလမ်း ၂ ရပ်ကို ပေါင်းစပ် ဖော်ဆောင် တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့သည်မှာ ယနေ့ ၄၇ နှစ်တိုင်ပင် ဖြစ်သည်။ သမိုင်းဖြစ်စဉ်များ A ရဆိုလျှင် ၁၉၆၂၊ ဇူလိုင် ၇ ရက် စစ် A စိုးရ ဆန့်ကျင်ရေး သမိုင်းဝင် ကျောင်းသား A ရေးတော်ပုံမှစကာ ၁၉၇၄၊ ၇၅၊ ၇၆ ကာလ ရာဇဝင်တွင်သော သန့်၊ ဇွန်၊ မိုင်းခေါ် မိုင်း၊ သန့်၊ ဇွန် ကျောင်းသား၊ A လုပ်သမား၊ ရဟန်း၊ ပြည်သူတို့၏ ငြိမ်းချမ်းသော ပုဒေတွင်း တိုက်ပွဲများ ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ပြီး ၁၉၈၇ ခုနှစ် ရန်ကုန် စက်မှုတက္ကသိုလ်ကျောင်းသားများ၏ ငွေစက္ကူသိမ်း ဆန့်ကျင် ဆန္ဒပြပွဲ A ထိ ပါဝင်ခဲ့သည်။ တဖက်တွင်လည်း ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီနှင့် ကေ A န်ယူ A ပါ A ဝင် လူမျိုးစု တိုင်းရင်းသား A ဖွဲ့ A စည်းတို့၏ လက်နက်ကိုင် တော်လှန်ရေး A ရှိန် A ဟုန်ကလည်း မဆလ တပါတီ A ဘဏ္ဍာရှင်စနစ်ကို A ကြီး A ကျယ် ဖိ A ဘေးပေးနိုင်ခဲ့သည်။ သို့ဖြင့် ၁၉၈၈ ခုနှစ်တွင် ကမ္ဘာကျော် ရှစ်လေးလုံး လူထု A ရေးတော်ပုံကြီး ပေါ်ထွက်လာခဲ့သလို ဝိုင်းနေဝင်း စစ် A ပ်စု၏ မတရားသော ၇၄ A ခြေခံပုဒေနှင့် မဆလ တပါတီ A ဘဏ္ဍာရှင်စနစ်ဆိုးလည်း ပြိုကျသွားခဲ့ရသည်။

၈၈ သင်ခန်းစာ

သို့သော် ယင်း A ၁၆ ပွဲ A သီး A ပွင့်သည် ရက်ပိုင်း A တွင်း တစုံတရာ A ဆင့်တွင် လက်လွှတ်လိုက်ရပြီး ပြုလဲကျနေသော စစ် A ပ်စု၏ တတိယ A ကြိမ် A ဘဏ္ဍာသိမ်းခြင်းကို ဗမာပြည်သူတို့ ခံခဲ့ရပြန်သည်။ ယေဘုယျသဘော ပြန်လည် သုံးသပ်လျှင် စစ် A ဘဏ္ဍာရှင် ရန်သူ A ပ်စုကို A ထင်သေး လျော့တွက်မိခြင်း၊ မိမိတို့ A ၁၆ ပွဲကို ယစ်မှူးသာယာသွားခြင်း၊ မိမိတို့ ဒီမိုကရေစီ A င် A ဘေးစု၏ စွမ်းဆောင်ရည် A ပေါ် ဘဝင်မြင့် သွားခြင်း၊ တိုက်ပွဲစတင်သူနှင့် တိုက်ပွဲပြီးဆောင်သူ A များစုမှာ နိုင်ငံရေး ဖြတ်သန်းမှု A တွေ့ A ကြုံ နုနယ် A ဘေးနည်းသော လူငယ်ကျောင်းသားများ ဖြစ်နေခြင်းတို့ကြောင့် တိုင်းပြည် A ဘဏ္ဍာကို မိမိရရ မဆုတ်ကိုင် မရယူနိုင်ခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ A တူ နိုင်ငံရေးသဘောတရားများ A ရ ဓမ္မဓိဋ္ဌာန်ကျကျ ဆန်းစစ် A ဖြေထုတ်လျှင် နိုင်ငံရေးပြီးဆောင်မှု A ခန်းကဏ္ဍ A ဘေးနည်းမှု၊ A စပါ A လာရှိသော ဝါရင့်နိုင်ငံရေး ခေါင်းဆောင်များကြားနှင့် ပါးဆောင် A ဖွဲ့ A စည်းများကြား နိုင်ငံရေး A တွေး A ခေါ် A ယူ A ဆ မတူညီမှု၊ ကွဲပြားခြားနားမှုမှတစ်ဆင့် A ချင်းချင်း မယုံ

ကြည်မှု၊ ညီညွတ်ရေးမရှိမှု၊ တနည်း - တညီတညွတ်တည်းသော တပ်ပေါင်းစုမရှိမှု၊ A များလက်ခံသော တိကျခိုင်မာသည့် ရှေ့လှုပ်ငန်းစဉ်နှင့် မူဝါဒ မရှိမှု၊ ကြားဖြတ်အစိုးရ (သို့) ယာယီအစိုးရတရပ် A မြန်ဖွဲ့စည်း၍၊ ဖွဲ့စည်းမရလျှင်၊ စစ်တပ်မှ A ဘဏ္ဍာပြန်သိမ်းလျှင် ရှေ့ဆက်မည်သို့ လုပ်ဆောင်မည်ဟူသော သေချာသော ရည်ရွယ်ဆုံးဖြတ်ချက်များမရှိမှု၊ ချုပ်ဆိုရလျှင် လက်တကမ်းအ လိုရှိ A ဘဏ္ဍာကို မိမိတို့ ဒီမိုကရေစီ A င်အ ဘဏ္ဍာများဘက် မည်သို့အ ရယူမည်ဆိုသော စနစ်တကျသည့် မဟာဗျူဟာ၊ နည်းဗျူဟာတရပ် ကြိုတင် ရေးဆွဲထားမှုများ မရှိခြင်းကြောင့် ဖြစ်ကြောင်း သင်ခန်းစာ ထုတ်နိုင်ပေသည်။

လက်ငင်းရလဒ်မှာ နိုင်ငံရေးအ သာစီးရနေမှုမှ မိမိတို့တဆင့်နိမ့်သွားပြီး ရန်သူစစ်အုပ်စုမှ A ပေါ်စီး ပြန်ရသွားမှု၊ A င်အ ဘဏ္ဍာ နိုင်ငံရေး သဘောတရားနှင့် စစ်အ င်အ ဘဏ္ဍာ၊ လက်နက်အ ဘဏ္ဍာ ကိုးသည့် စစ်ဝါဒီတို့၏ ထုံးစံအ ရ A င်အ ဘဏ္ဍာ သုံး၍ A ဘဏ္ဍာ ပြန်ရ သွားခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ A ဆိုးထဲမှ A ကောင်းမှာ မဆလတခေတ်လုံး မရရှိခဲ့သော လွတ်လပ်စွာ A သင်းအ ပင်းဖွဲ့စည်းခွင့်၊ ရေးသားပုံနှိပ်ဖြန့်ချိခွင့်၊ စည်းရုံးဟောပြောခွင့် စီတန်းလမ်းလျှောက် လူသူစုဝေးခွင့်နှင့် စာနယ်ဇင်းလွတ်လပ်ခွင့်များ တစ်စုံတ ရာ A ဆင့်တရအ ထိ ရရှိခဲ့သည်။ စစ်အစိုးရမှ တရားဝင်ပေးအ ပ်သည်ဆိုသော်လည်း တခါတရံများ၌ ထိုစပိကာလ တိုင်း ပြည်တွင် ၇၄ ပေဒေယျက်၍ ပေဒေမဲ့နေပြီဖြစ်သော်လည်း ယင်းတို့၏စစ်အ ဘဏ္ဍာသိမ်း မတရားအ မိန့်ကြော်ညာများ A မွေ ထုတ်ကာ ဒီမိုကရေစီ A င်အ ဘဏ္ဍာများ၏ A ခြေခံဒီမိုကရေစီရပိုင်ခွင့်များ လူ့အ ခွင့်အ ရေးများကို A င်အ ဘဏ္ဍာသုံးပိတ်ပင် ချုပ် ချယ် ပြန်သေးသည်။ ၎င်းအ ခွင့်အ ရေးများသည် ပြည်သူတို့အ သက်သွေးများနှင့် ရင်းနှီးပေးဆပ်ခဲ့ရသော ရှစ်လေးလုံး A ရေးတော်ပုံ အ ဘဏ္ဍာကြောင့် ရရှိခဲ့ခြင်းဖြစ်ပြီး စစ်အုပ်စုမှလည်း မလွဲသာ၍ မပေးမဖြစ် မျက်စိမှိတ်ပေးနေခြင်းဖြစ်သည်။

A မြတ်ထံမှ A ဆုံးတရပ်မှာ ရှစ်လေးလုံးအ ရေးတော်ပုံကြီး၏ အ ဘဏ္ဍာမြင်မှုမှတဆင့် ပြည်သူ့ဒီမိုကရေစီ A စိုးရတရပ်ကို ညီညွတ်စွာဖွဲ့စည်း၊ ငြိမ်းချမ်းသော တန်းတူညီမျှသော ဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စု (သို့) ဒီမိုကရေစီနိုင်ငံတော်သစ်တရပ်ကို စနစ်တကျဖြင့် ထူထောင်သွားရန်ဖြစ်သော်လည်း A ထက်ဖော်ပြပါ နိုင်ငံရေးအ ဘဏ္ဍာများကြောင့် ၉၀ ခုနှစ် ရွေးကောက် ပွဲကို မိမိတို့ ဒီမိုကရေစီ A င်အ ဘဏ္ဍာများဘက်မှ ယှဉ်ပြိုင် ဖြတ်သန်းခဲ့ရခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုအ ပြင် ၁၉၈၉ ဇူလိုင် ၁၉ ရက် ၄၂ နှစ် မြောက် A ဘဏ္ဍာညီနေ့ A ထိမ်းအ မှတ် NLD A ပါအ ဝင် ကျောင်းသားလူထု လှုပ်ရှားမှုနှင့် ပတ်သက်၍လည်း မိမိတို့ ဒီမိုကရေစီအ င်အ ဘဏ္ဍာ ခေါင်းဆောင်မှုကြား တစ်စုံတရာသဘောထားကွဲလွဲမှု မညီညွတ်မှုနှင့် နည်းဗျူဟာ A ဘဏ္ဍာများချက် တစ်စုံတရာ ဆုံးဖြတ်ချက်လွဲမှားမှုများ ဖြစ်ခဲ့ပေသည်။ ယင်းအ တွက်ကြောင့် ရရှိထားသော ဒီမိုကရေစီအ ခွင့်အ ရေးတချို့ ဆုံးရှုံးခဲ့ရခြင်း၊ လူထုခေါင်းဆောင် ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည် A ကျယ်ချုပ် မတရားဖမ်းဆီး ထိန်းသိမ်းခံရခြင်း၊ ထို့ကြောင့် ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်အ နေဖြင့် ၉၀ ရွေးကောက်ပွဲ ဝင်ခွင့် မဲသွားရခြင်းနှင့် တပြည့်လုံး A တိုင်းအ တာအ ရ မိမိတို့ဒီမိုကရေစီအ င်အ ဘဏ္ဍာများအ ပေါ် စစ်အုပ်စု၏ A ထွေထွေဖိနှိပ်မှုကြီး ဝင်ရောက် လာခဲ့ပေသည်။ ပါတီအ ဖွဲ့အ စည်းများ ပြန်လည်ပိတ်ပင်ခံရခြင်း၊ လူထုလူဝေးမလုပ်ရ၊ စစ်အစိုးရကို ဆန့်ကျင် ရေးသား မဟောပြောရ၊ လမ်းပေါ် စီတန်း မလှည့် လည်ရ၊ လူ ၅ ယောက်ထက်ပို မလျှောက်ရ၊ မစု စသော ပေဒေမဲ့အ မိန့်များ တဖက်သက်ထုတ်ပြန်၍ A မွေ ပြန်လည် ဖိနှိပ် ချုပ်ချယ်လာခဲ့သည်။

A ဆိုးဆုံး နှစ်နာမှုများမှာ ရှစ်ဆယ့်ရှစ်မျိုးဆက်နှင့် ဗကသများအ ဖွဲ့ချုပ် ပက္ကဋ္ဌ ကိုမင်းကိုနိုင် A ပါအ ဝင် ကျောင်းသားခေါင်း ဆောင် တချို့ ဖမ်းဆီးထောင်ချခံရခြင်း၊ ကျောင်းသားလူငယ်တချို့ ထောင်ကျကုန်ခြင်း၊ မြေအ ဘက် UG လှုပ်ငန်းများနှင့် လှုပ်ရှားနေသူ A ဖွဲ့အ စည်းများ၊ လူငယ်ကျောင်းသား၊ လူပုဂ္ဂိုလ်များ A စုလိုက်အ ပြုလိုက် ဖမ်းဆီးခံရခြင်းများနှင့်အ တူ မိမိ တို့ ဒီမိုကရေစီအ င်အ ဘဏ္ဍာများဘက်မှ ပေဒေဘောင်အ တွင်း တရားဝင်လှုပ်ပိုင်ခွင့်များ ပိုမိုကျပြီးမြောင်းလာကာ တက်ကြွသော A င် အ ဘဏ္ဍာများ လျော့နည်းဆုတ်ယုတ်လာ ခြင်းပင်။ တနည်းဆိုရလျှင် စည်းရုံးလှုံ့ဆော်နိုင်မှု စွမ်းရည်များ ကျဆင်းလာခဲ့ရ ပေသည်။

ဆက်လက်ဖော်ပြပါမည်
ကိုဆက်